

▲ Nina Hofstra is kritisch over de rol van burgemeester en partijgenoot Frank van Zuilen. Foto: Marcel Jurian de Jong

'Ik voelde me in de steek gelaten'

INTERVIEW
NINA HOFSTRA

- Berusting maakt zich meester van ex-wethouder Tynaarlo
- 'Burgemeester Van Zuilen had er voor mij moeten zijn'

Door Martin de Bruin

Vries Ruim een week is het nu geleden dat ze haar ontslagbrief richtte aan burgemeester Frank van Zuilen. Ontdaan van elk spoor van rancune of verbittering. "Want verbittering voel ik niet", zegt inmiddels ex-wethouder Nina Hofstra (VVD) van Tynaarlo. "Je weet van te voren dat je belandt in een slangenkuil, in een wespennest. En toch wilde ik ruim twee jaar geleden deze ervaring beleven. Het resultaat is niet wat ik me er van had voorgesteld. Maar als ik in de spiegel kijk ben ik trots. Ik kan me niet voorstellen dat mijn voormalige collega's Martin Kremers, Henk Kosmeijer en Harm Assies dat ook zijn. Mijn eigen normen en waarden vond ik belangrijker dan macht."

Met haar brief en de installatie van ChristenUnie-opvolger Hans de Graaf kwam er een einde aan een maandenlange bestuurscrisis, die steeds verder escaleerde. Zelfs de bemoeienis van commissaris van de koningin Jacques Tichelaar zorgde niet voor een doorbraak. Nina Hofstra blikt terug op een turbulente periode. "Er is nu zekerheid, dat geeft rust."

Over de aanleiding.

"Voor de zomervakantie vergaderden we als wethouders onder leiding van een externe begeleider. We werden gestimuleerd om elkaar aan te spreken op elkaars onhebbelijkheden. Wat vind je fijn en minder fijn van elkaar. Dat was een pijnlijk proces. Toch, aan het einde van de dag ging je met een goed gevoel naar huis. Ik had echt het idee dat er een basis was gelegd voor een goede samenwerking na de zomervakantie. Als por-

tefeuillehouder financiën maakte ik me grote zorgen. Die had ik in de vorige periode al als raadslid. Maar het is buitengewoon lastig om je vinger er op te leggen. Je hebt er hogere wiskunde en wel twaalf vergrootglazen voor nodig om de financiën te doorgronden. Volgens mij lag er een harde afspraak dat we jaarlijks niet meer dan 1,4 miljoen euro aan extra investeringen zouden uitgeven. Dat werd echter veel meer. Dat kan niet. De ambities hielden geen gelijke tred met de financiële realiteit. Dat het Tynaarlo slecht gaat komt niet door Den Haag, maar door eigen uitgaven. Dat begon te wringen. Er werden plannen gesmeed voor de bouw van tien multifunctionele centra die 42 miljoen zouden kosten. Incomplete plannen bleek later waardoor de kosten zouden uitkomen op 52 miljoen. Met als resultaat dat er maar drie tot vijf van zulke accommodaties komen. Een centrum in Oudemolen werd geschrapt om de mfa in Eelde maar te kunnen financieren."

Over de 11de oktober, de dag dat haar collega's het vertrouwen in haar opzegden.

"Bezuinigingen waren onvermijdelijk. Om het even zo te duiden: het betekende dat Henk Kosmeijer en Harm Assies die al jarenlang wethouder zijn, ledematen moesten amputeren van kindjes die ze zelf hadden gemaakt. De stemming in het college was akelig. De avond daarvoor hadden we met z'n allen een entente. Het leidde nergens toe. Kosmeijer smeet met zijn spullen, zei: ik heb geen vertrouwen meer in de voortzetting van dit college. De volgende dag vergaderden we. Kosmeijer nam het woord, stelde dat hij er geen heil meer in zag. We moesten allemaal onze portefeuille neerleggen. Martin Kremers werd zo emotioneel dat hij wegliep. Ik vond dat onverantwoord en wilde mijn portefeuille helemaal niet neerleggen. Ondanks een dringende oproep van de burgemeester. Ik zei: Jij bent VVD-burgemeester, wat maak je me nou? En toen Kremers terugkeerde

en zich aansloot bij de anderen heb ik hem gevraagd: wat betekent het opzeggen van het vertrouwen van jou in mij? Want het waren juist het CDA en de ChristenUnie die mij hadden gevraagd portefeuillehouder financiën te worden."

Over de reactie van haar collega wethouders toen ze weigerde haar portefeuille neer te leggen.

"Ik wilde de zaak voorleggen aan de raad. Als wij er niet uitkomen, laat de fracties dan spreken. We gaan toch niet koersen op een bestuurscrisis? Toen zei Kosmeijer: dan zeggen we het vertrouwen in je op. We dienen een motie van wantrouwen tegen je in en daarmee is je lot bezegeld. Een motie dien je in als er sprake is van verwijtbaar handelen. Daar was hier geen sprake van. Ik wilde ook niet weglopen voor mijn verantwoordelijkheid. Burgemeester Van Zuilen zette mij verder onder druk. De directeur sloot zich er bij aan, het was vijf tegen een. De burgemeester deed niets. In mijn ogen had hij dit kunnen voorkomen. In elk geval had hij er ook voor mij moeten zijn. Voor een motie was ik niet bang. De hele situatie was bizar, maar gaf me ook energie. Mijn eigen fractie stond pal achter me. En D66, dat door GroenLinks bijna was gesmeekt om de motie te steunen, gaf geen krimp."

Over de dagen en weken na de raadsvergadering, waarin uiteindelijk alle wethouders hun portefeuille neerlegden en demissionair aanbleven.

"We vergaderden door. Hadden zelfs lol. Maar dat was een kunstje. In de dagelijkse praktijk werd ik op het gemeentehuis lamgelegd. Bepaalde informatie bereikte mij niet meer. Als ik met de accountant sprak gebeurde dat in aanwezigheid van anderen. Het voelt alsof je niet meer voor vol wordt aangezien."

Over haar collega's Harm Assies, Henk Kosmeijer, Johannes Frieling en Martin Kremers.

Harm Assies zei op een gegeven moment: ik praat niet meer met jou. Kijk Assies, Kosmeijer en mijn VVD-voorganger Johannes Frieling vormden deze periode tien jaar een team. Het waren geen vrienden. Ze gunden elkaar de ruimte en de macht. De twee nieuwkomers in het college, Martin Kremers en ik wilden op een andere manier werken. Natuurlijk heb ik aan mezelf getwijfeld. Zit ik wel goed, maak ik geen rekenfouten. Overleg met andere wethouders financiën leerde me dat ik het bij het rechte eind had. We moeten op een geplande nieuwbouwwijk in Vries ruim vijf miljoen euro afboeken. De wereld is veranderd, maar mijn collega's Kosmeijer en Assies wensten zich niet aan te passen."

Over het rapport dat haar sombere bespiegelingen over de financiën weerlegde.

Fel: "Er was geen rapport en geen onderzoek. Dat is een pertinente leugen van mensen die op het gemeentehuis een strategische positie innemen. Wat naar buiten is gekomen is een gespreksnotitie."

Over de tegenstelling tussen VVD en PvdA.

"Als je beide even groot bent, moet je je verantwoordelijkheid nemen. Als mens heb ik geen hekel aan Henk Kosmeijer. Ik neem het hem kwalijk dat hij de verantwoordelijkheid niet op zich wil nemen. Als hij nu zegt: ik wil wel met jou samenwerken, dan ben ik er. Onze verschillen van mening zijn eigenlijk minimaal."

Over andere ergernissen.

"Dat zonder ons medeweten een van de informateurs al een coalitie van PvdA, GroenLinks, CDA, ChristenUnie verkende. Er ontstond een spel zonder spelregels. Je staat er bij en je bent vooral verwonderd omdat het zo afwijkt van je eigen normen en waarden."

Over D66-fractievoorzitter Willem

van der Meij, die zich afsplitste van zijn partij, de coalitie aan een meerderheid hielp en haar lot bezegelde.

"Zetelroof en kiezersbedrog, ten faveure van de PvdA die juist in Den Haag ijvert voor een wet die moet voorkomen dat raadsleden in de toekomst zo kunnen handelen. De coalitie maakt gebruik van een gestolen zetel. De kiezers hebben op D66 gestemd en niet op Van der Meij. Het standpunt van zijn partij was helder: we stappen alleen in een college als PvdA en VVD weer met elkaar gaan praten. Als je daar niet mee kunt leven moet je opstappen en je zetel achterlaten, want die hoort bij de partij. Is het tegen deze achtergrond een wonder dat burgers zich afkeren van de politiek?"

Over het gesprek met burgemeester Van Zuilen op dinsdag 3 januari.

"Er is donderdagavond een extra raadsvergadering, zei hij. Laat je je wegsturen of neem je ontslag? Zo koud was de vraag. Ik wist dat hij een paar dagen eerder al bij Van der Meij was geweest en zaterdag met PvdA-onderhandelaar Jannes Talens had gesproken. Jij had me eerder moeten bellen. Je bent toch een VVD-burgemeester? De VVD vertrekt uit het college, je verliest een VVD-wethouder. Ik heb me door hem in de steek gelaten gevoeld. Als ik met de burgemeester van Aa en Hunze praat krijg ik een warmer gevoel. Van Zuilen had er ook voor mij moeten zijn."

Over haar toekomst en mogelijke afkeer van de politiek.

"Afkeer is niet het goede woord. Het is wel een gevoel van kwetsbaarheid dat je overvalt. Kwetsbaarheid waarin je ook je kinderen meevoert. Bemoedigend is de warme steun die je krijgt. Hartverwarmend. Ik ben nog niet klaar, maar wat er op mijn pad komt weet ik niet. Het enige dat ik weet, is dat er brood op de plank moet komen. Het liefst blijf ik in deze regio wonen. Hier ben ik groot geworden. Ik ben een meisje van het platteland."